

DECIZIA NR.19/.....2008
privind soluționarea contestației formulate de
S.C."X" S.R.L.
Sibiu, str.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a fost investită în baza art.209 din O.G.92/2003 R cu soluționarea contestației formulate de **S.C."X" S.R.L.** împotriva măsurilor dispuse prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../31.01.2008 și Procesul verbal de control nr...../31.01.2008, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu și comunicate petentei în data de 11.02.2008.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.207 din O.G.92/2003 R, fiind înregistrată la organul vamal sub nr...../26.02.2008, iar la organul de soluționare a contestației sub nr...../03.03.2008.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actele contestate privind plata la bugetul statului a sumei de lei datorie vamală din care :

▪ comision vamal	=	lei
▪ majorări de întârziere aferente	=	lei
▪ penalități întârziere aferente	=	lei

I. Prin contestația formulată petenta invocă următoarele :

- prin controlul vamal ulterior nu a fost modificată nici o declarație vamală ;
- comisionul vamal de 0,5% pentru mărfuri neoriginare, stabilit suplimentar în urma regularizării situației, este identic cu cel declarat de firmă în DVI ;

- la controlul inițial, organele vamale constată sumele de plată privind taxele vamale, comisionul vamal, accize și alte taxe, pentru fiecare DVI, dar „le-a ignorat și nu le-a considerat datorate, nu le-a înscris în actul constatator, (.....)și a dat liber de vamă acestor produse fără plata comisionului declarat de contestatoare” ;
- întrucât plata obligațiilor vamale se face în baza actului constatator încheiat de organul vamal după verificarea DVI și nu la inițiativa contribuabilului, rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate defectuos cu ocazia controlului ulterior.

II. Organul de control vamal prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../31.01.2008 și Procesul verbal de control nr...../31.01.2008 a reținut următoarele :

Societatea a efectuat importuri de mărfuri neoriginare în sensul Protocolului privind noțiunea de „*produse originare*”, mărfuri pentru care a depus declarațiile vamale de import din perioada 12.2003 – 07.2005 (prezentate detaliat atât în actele de control întocmite, cât și în anexa la acestea).

Importul a fost efectuat în regim vamal suspensiv de perfecționare activă.

Mărfurile importate s-au folosit pentru obținerea de produse compensatoare destinate reexportului în Comunitatea Europeană, reexport pentru care s-a solicitat și obținut o dovadă de origine Certificat de circulație a mărfurilor EUR 1.

Având în vedere această situație, organul de control vamal în baza prevederilor art.15 paragraful 1 lit.a) din Protocolul 4 referitor la definirea noțiunii de „*produse originare*”, anexă la Acordul European a întocmit A.C./2004-2005 cu nr. prezentat detaliat în actele de control, prin care au fost calculate taxele vamale, taxe pe care societatea le achită. Pentru aceleași importuri menționate mai sus, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./31.01.2008 și Procesul verbal de control nr...../31.01.2008, s-a calculat în sarcina petentei și comision vamal, precum și accesorii aferente.

Comisionul vamal este datorat întrucât materialele neoriginare importate au fost folosite la fabricarea de produse compensatoare ce au fost exportate în Comunitatea Europeană, calcularea acestuia efectuându-se în baza aceluiași Protocol 4 art.15 paragraful 2, ratificat prin OUG 192/2001.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

Cauza supusă soluționării este de a se stabili dacă petenta datorează comision vamal pentru materialele neoriginare încorporate în produse compensatoare exportate în Comunitatea Europeană și pentru care s-a obținut dovada de origine EUR 1.

În speță, sunt aplicabile prevederile :

- art.15 paragraful 1 lit.a) și paragraful 2 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Statele Comunității Europene, pe de altă parte, ratificat prin OUG 192/2001 unde se precizează :

„1.a). Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care face referire la art.3 și 4, pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

(.....)

2. Interdicția prevăzută la paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație (.....) dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică, expres sau în fapt atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

Având în vedere textele legale citate, materialele neoriginare din afara spațiului Comunității Europene – folosite la fabricarea produselor originare din România, pentru care s-a eliberat dovada de origine, nu beneficiază de exceptare de la plata taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent atunci când produsele sunt exportate, situație în care se află petenta.

În categoria taxelor având efect echivalent taxelor vamale intră și comisionul vamal.

Așadar, comisionul vamal este o taxă având efect echivalent, distinctă de taxele vamale, așa cum este menționat în Protocol și trebuie perceput atunci când exportul s-a realizat.

În acest sens, în mod întemeiat organul vamal a stabilit în sarcina petentei comisionul vamal.

Ca măsură accesorie în raport cu debitul, petenta datorează pentru nevirarea la termen a acestuia, majorări și penalități de întârziere în conformitate cu art.119 – 120 din OG 92/2003 R.

Cu privire la argumentele aduse de petentă în apărarea sa prin contestația formulată, menționăm următoarele :

- calculul corect al drepturilor de import înscrise în DVI, la care face referire petenta, s-a efectuat în temeiul Codului Vamal al României, Tarifului Vamal de Import al României, a altor reglementări vamale și nu în baza unei situații ipotetice privind solicitarea ulterioară a unei dovezi de origine ;
- solicitarea dovezii de origine s-a făcut de către petentă deoarece regimul vamal suspensiv de perfecționare activă de care a beneficiat la import, s-a încheiat efectiv prin exportul produselor compensatoare în cauză ;
- de aceea, controlul vamal ulterior în speță, a privit mărfurile plasate sub regimul vamal de export și nu sub regimul vamal de import cum invocă petenta, control care nicidecum nu are ca scop să modifice declarațiile vamale întocmite de societate la momentul importului
- invocarea faptului că plata obligațiilor vamale se face în baza A.C. încheiat de organul vamal și nu din inițiativa contribuabilului și ca urmare acest lucru a fost ignorat și neluat în considerare de organul vamal, nu are relevanță. Temeiul legal pentru plata datoriei vamale aferentă produselor neoriginare importate, este Protocolul 4, petenta având deci cunoștință de existența sa și implicit care sunt consecințele nerespectării prevederilor sale în cazul în care a beneficiat inițial la import de un regim vamal suspensiv de perfecționare activă, încheiat apoi ulterior cu export, situație în care s-a aflat petenta ;
- autoritatea vamală, după acordarea liberului de vamă poate efectua controlul vamal ulterior indiferent de regimul vamal acordat și potrivit art. 61 (1) – (2) din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României și art.32 (1) din Protocolul 4, ratificat prin OUG 192/2001, acest control se poate face într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă și se verifică „orice documente” ce au legătură cu operațiunea vamală efectuată, respectiv : dovezile de origine EUR 1, declarațiile vamale, actele constatatoare.

Pentru considerentele reținute în baza art.211 (5) din O.G.92/2003 R, se

DECIDE :

Respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de lei datorie vamală, reprezentând :

- lei - comision vamal ;
-lei - majorări întârziere aferente ;
- lei - penalități întârziere aferente.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

VIZAT ;
SERV. JURIDIC,
cons. jur.